

at Banernes Stilling med Hensyn til Bestyrelse og øvrige Driftsforhold skal fastsættes nærmere ved Lov, og skal Forslag til en saadan Lov blive at fremsætte senest for den i 1882 sammentrædende ordentlige Rigsdag. Derefter tilføies der i Paragrafen: „Indtil denne Lov er udkommen, bestyres Banerne i Forening med de nuværende Statsbaner og efter de for disse gjældende Lovregler; dog blive de Hovedforandringer i Administration, Driftsplan og Taxter, som Regjeringen maatte anse nødvendige at foretage, som Følge af de sjællandske Baners Optagelse i Statsbanenettet, at fastsætte ved kongelig Anordning“. I Henhold til denne Bestemmelse blev der altsaa paa den ordentlige Rigsdagsforsamling for 1882—83 fremsat Forslag til Lov om Statsbanernes Bestyrelse. Dette Lovforslags Behandling blev imidlertid ikke tilendebragt i Rigsdagen, og derefter blev det væsentlig i uforandret Stikelse forelagt Rigsdagen i den ordentlige Samling forrige Aar. Heller ikke her lykkedes det at komme overens om Lovforslaget, idet det høie Thing vistnok for sit Vedkommende vedtog Lovforslaget, men i en saadan Stikelse, at det af Landstinget blev negtet Overgang til 2den Behandling med en motiveret Dagsorden, som gik ud paa, at da der under de forhaandenværende Omstændigheder ikke var nogen Udsigt til, at en fortløbende Behandling af det foreliggende, for Landstinget uantagelige Lovforslag vil bringe noget Resultat, og da Regjeringen i den bestaaende Lovgivning har Hjemmel til at ordne Statsbanernes Forvaltning, indtil en ny Lov kan blive givet, gaar Landstinget over til Dagsordenen. Saaledes stod Sagen, da jeg for nogle Maanedes siden overtog Indenrigsministeriet; det Spørgsmaal, der inderst maatte stille sig for mig, var ikke det, om hvorvidt den nuværende Tilstand burde bibeholdes i en ubestemt, uvis Fremtid, thi derom ere formodentlig Alle enige, baade om, at Statsbanernes Bestyrelse kræver en nødvendig Omordning, og ligesaa, at denne Omordning ikke bør udsættes længere end høist fornuddent, men det Spørgsmaal, der stillede sig for mig, var det, hvorvidt jeg burde betragte de Forsøg, der i de tvende sidste Rigsdagsforsamlinger have været gjorte til at faae denne Sag ordnet ved Lov, som udtømmende eller i alt Fald for Tiden afsluttede og derefter skride til den Fremgangsmaade, som er lovhjemlet i Slutningen af første Paragraf af den Lov, jeg nys citerede, af 2den Juli 1880, eller om jeg burde gjøre endnu et Forsøg paa at faae Sagen ordnet ved Lov, inden jeg skrider til den nævnte Fremgangsmaade. Af det foreliggende Lovforslag vil det fremgaa, at

jeg har valgt den sidste Vej, den nemlig, at gjøre et tredje Forsøg paa at faae Sagen ordnet ved Lov, og det vil ligeledes af Lovforslaget fremgaa, at jeg har troet principielt at kunne gaa ind paa den Opfattelse, som blev gjort gjældende af det høie Thing i forrige Samling med Hensyn til Ordningen af denne Sag. Jeg skal i saa Henseende henvise til Lovforslagets tredje Paragraf, hvor det siges, at senest paa den i Aaret 1888 sammentrædende ordentlige Rigsdag bliver at fremsætte Forslag til særlige Love om alle de Punkter, som det høie Thing i forrige Samling ansaa nødvendige til Sagens Ordning, saasom først Forslag til Lov om den endelige Organisation af Statsbanernes Bestyrelse Forslag til Lov om Lønninger og Alverdomsforsørgelse for det ved Statsbanerne ansatte faste Personale, Forslag til Lov om de Regler, som skulle lægges til Grund for Fastsættelsen af Taxter og Befordringsbestemmelser for Benyttelsen af Banerne med tilhørende Dampskibe om Færgefornindelser, og endelig Forslag til Lov om de Foranstaltninger, som ville være at træffe for at sikre Ordenen paa Banerne m. v. samt betrygge disses Sikkerhed, dog kun for saa vidt de vedrøre Publikum. Derhos indeholder den nævnte § 3 et Tilsgaagn om, at paa Finantslovsforslagene for 1889—1890 og følgende Finantsaar skal der optages et kalkulatorisk Overslag over Banernes Indtægter og Udgifter i vedkommende Driftsaar, og det er en Selvfølge, at Regnskaberne over Banernes Indtægter og Udgifter, naar disse Bestemmelser optages i Finantsloven, da ganske paa samme Maade som alle andre Regnskaber om Statens Indtægter og Udgifter vil blive at undergive Statsrevisionens Behandling.

Jeg nævnedes nys, at det vil fremgaa af Lovforslaget, at jeg har troet at kunne principielt slutte mig til den Opfattelse, som det høie Thing gjorde gjældende i forrige Samling navnlig om, at der maa indrømmes Rigsdagen en betydelig større Indflydelse end hidtil paa Jernbanernes Drift. Jeg skal nu tilføie, at det er mig umuligt for Tiden at indlade mig paa Spørgsmaalet om at ordne Forholdet i alle dets Enkeltheder, saafremt Folkethinget vil fastholde de Fordringer, som det stillede i Fjor, at Gjennemførelsen af den hele Ordning i alle dens Enkeltheder skal ske samtidig med, og saarnt man begynder paa Sammendragningen af de to Banekomplekser. Det her foreliggende Lovforslag indeholder derfor den Bestemmelse i sin første Paragraf, at Sammendragningen af Banekomplekserne skal foregaa, og at den samlede Bestyrelse af Banerne underlægges en Generaldirektør, som staaar umiddelbart